

Nov. 4. 1856 ^{K573/973}

Keides Jánoskám! Talán elbül ösnes kölkeményeim hiadása.
Triebeusnat vola egy Reis eligarimi valóm, nem viselte magai sovmit,
hár ara monja: hogy verseim nyasán verssek. Jövi april saján
megpendültes a dolog ar ivodalomban; addig siot, nálad is legyen ar.
Ar álkalad emlisesi áre, csaknem szóhallom, ar ar: gondolom, hogy
annya nem fog adni. Mindegy! legalább szinabadról a kalendarium-
formatumorból; a trálliai a tiedhez len hasuló.

A tyrai dolyorasornat (melget minlonesere elvülönime lennet)
minoda orimes adnál? Dalot? vagy Lans-dalot? nezem er usó-
bi tefpit, ar ar a mi hífejes, csak ar ar árdorom t-d ne jövine
ösne. Grek löre lehes a leiri kölkeményeere; beossani ugy hífeim,
valamius minleus a mi nem-elberelői.

A minn irsam s hiadám verseimes, ar a tenles meg-
karsom, hár nem kepem oda (ugy-e ne keppen) 1844 — 1848 — 1856.
De barátiom arra mi mondán: hogy igen jól verseimes elvetni akarok
s nem ~~hiadám~~ ösnes kölkeményeim löre felveuni? Erre ugy hífeim
kegy jóga van ar ivónak. (Táijel löre mondva, míg el nem feledek,
nem lehetne nálatos verseim 1847 egy példányát kepmi? igen lelöre-
lemél ha kevisenél, Pesten, a löivvaimorbán nem kephasó.)

Ugyi kövülkelöl mi verseime néve erussal mondhasol.

Nagyon lövönöm keides barátiom, entégy: usam feletti megelegetécses,
ei subon ara, arén irsam, s épen ara érem haxe nem panasz-
kodol s ivd hogy jól vagyok. Örinseim holva én ugy hífeim:
hogy mi már barátok vagyunk; nagy ró! ahig látsam rá példái
mivó élek; mise épen dehonescüle külvöd is igen volas lesz. s
igy nem jó véleményben vagy magad felöl ha ara híned, a mi hínen.

Sajnálom, igen sajnálom hogy kedves komámamoz meg-
vala a geographia; igazsága van! mi holnaptól nagy-keres? sőt
ha a mód olyan volna mint az éret, mi Hawaiiól is Californiaól
is?! Munka végrehalt meg — Lavis, 10 hónap múlva, bizonyosan lesz
a halhasatlan tudományok, a csombót-diólósának)

Meggyes becsületességben, humanizálásban bizonyan hasonlít hozzád,
igyekezetekben nem hiányban, de abban nem, hogy eured a kezűd fi-
anak meg ifjúságától maradt bizony nyavalyája: lunaticus; most
sán már nem jár se, de ifjú korában er gyabron törőnt, min egy
icrolasainától hallom az úton. Ejjel is kijár s elüle drágig az epü-
leket sejein, — min más a Földadót Szapujában vagy padláján).

Lavisny kifabardul. Isenest hála! bizony mindvégig fin-
vint- s leírumból örvendint rajka. De igen sajnálom hogy habad-
saját perrepeivel Sord: kérem igen farsa levelet is. En ilken
esetben így írnél: "Barátom! habad vagyos, albunoz fadepel, kégy fi-
nes egy veses hábleni kele". En ezen kégy finis úgy magyarázom vagy
fordítom (ha t. i. más imá verem) közeleget irni. De Lavisny igen la-
conice kegyelese emleget, s közelegetemnek lepi nem csak irni hanem
igen jól prónumerans is kérem; ere, aró menő, megvárja. Tudom
igen jól mivel tartom egy ilyen felebarátomat s collegáimat, de nincs
ingere mitör parancsolnak. Még a megrendelés sem kérem; most
úgy jársam hogy Jokai egy halomnak emlegetése való veses kei, s 10
aranyas igei éiene; úgy megijedem én barátom a 10 aranytól s azes
től, hogy háromfor is kele fogtam, még se csináltak Jemmis, usobján
amél kendem gondolkodni: hogy abba hagyom. Vegre femremből mu-
sraj volsam valanis irni; eddig már olvasad bizonyan, sőt edig
dig már ott van, hol aró, élnes emlegetése sepiül. Tehát még

a megrendelési ívem szerint, nem hogy a megparancsolás szerint.

Bővítésként, az én ívem szerint, mivel a méltóságba
házasztam Károlyt, én ... (nóde csak nem vitzelek ...)
gondolom az az egész: az lehetne az az Arany is valamivel
megszűnt, vagy valami hivatal szerint, kérésűre néz, hogy ismét
érvényes lehetne! Az ~~érvényes~~ érvényes is beérkezett!

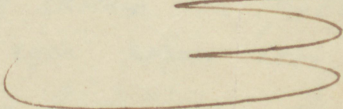
Begény kezes komáromi igazán sajnálom, mert öröm-
mel olvastam hogy már megszűnt; Emi szerint vajna a levelek
hár begény ő, tettenző volt levelű, mégis öröm neki velesel
Károlyt, már a hozat lehet.

Mi Aranyról voltunk szerint, emleget,
tűnt bevezeték; most csináltak Károlyt;
de mikor én azt mondom: hogy nem olyan
jó ez, mint a mi Aranyról csinált, ugyan
csináltak nagy jemelek.

A pedig azt mondom kérem, hogy a jó ismét álljon
meg kitélek is bevezeték is! Csóromunk, önként mindegyik
mindegyikötől! Géra már nagy begény; valamennyi közt
sírhat az: az mind Arany Julia közt.

Ízen álljon meg bevezeték!

Kauva nov 4 1856.

igaz hívek
Miskay

Arany Sárosnak.

Nagy-Lőröcön

Pest